

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **V. G.**, st. přísl. Moldavská republika, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem, se sídlem Praha 2, Ječná 548/7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.6.2010 č.j. CPR-5737-1/ČJ-2010-9CPR-C213

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Příbram ze dne 24.3.2010 č.j. CPPH-00700/CI-2010-66, kterým bylo podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zastaveno řízení o žádosti žalobkyně ze dne 19.3.2010 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

V odůvodnění odvolací orgán mimo jiné uvedl, že ze spisového materiálu a evidence cizinců vyplývá, že žalobkyni byl povolen přechodný pobyt na území České republiky udělením víza k pobytu nad 90 dnů za účelem sloučení rodiny s platností od 1.10.2008 do 28.2.2009. Platnost víza, resp. pobytu byla prodloužena udělením povolení k dlouhodobému pobytu za účelem rodinným s platností od 1.3.2009 do 28.2.2010. Dne 19.3.2010 podala

žalobkyně ve smyslu ust. § 44a zákona č. 326/1999 Sb. k poštovní přepravě žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Protože žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kterou obdržel správní orgán dne 23.3.2010, byla podána v době, kdy žalobkyně již nebyla oprávněna k podání žádosti, resp. žádost nebyla podána v zákonné lhůtě stanovené § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., bylo zahájené řízení usnesením Inspektorátu cizinecké policie Příbram č.j. CPPH-00700/CI-2010-66 dne 24.3.2010 podle ust. § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zastaveno. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.

Odvolací orgán konstatoval, že spisovým materiálem je prokázáno, že dne 17.3.2010 se dostavila na Inspektorát cizinecké policie Příbram žalobkyně v doprovodu paní S. a po předložení cestovního dokladu požadovala vízum za účelem vycestování z České republiky z důvodu opomnění podání žádosti o prodloužení povolení k pobytu. V rámci jednání přiznala paní S., že zapomněla dlouhodobý pobyt prodloužit a dotazovala se, zda by nebylo možné dodatečně doložit nějaké potvrzení od lékaře, které by byla schopna sehnat. K této skutečnosti byla poučena, že by toto jednání mohlo být kvalifikováno jako podvod. Následně byl po provedení všech úkonů vytištěn výjezdní příkaz, který si žalobkyně ve stanovené době nevyzvedla. Platnost pobytu zanikla uplynutím doby k 28.2.2010.

Spisovým materiálem je podle odvolacího orgánu rovněž doloženo, že žalobkyně podala dne 19.3.2010 k poštovní přepravě žádost, resp. vyplněný tiskopis žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Jako účel pobytu uvedla sloučení rodiny. Uvedená písemnost byla správním orgánem přijata dne 23.3.2010. K žádosti nebyla doložena žádná zákonná náležitost, ani zmocnění k zastupování. Plná moc k zastupování pro paní S. (zaměstnavatelku žalobkyně) nebyla správním orgánem doložena ani při ústním jednání, resp. návštěvě správního orgánu dne 17.3.2010.

S ohledem na zákonnou lhůtu pro podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo zahájené řízení usnesením Inspektorátu cizinecké policie Příbram dne 24.3.2010 dle ust. § 169 odst. 9 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. zastaveno a téhož dne odesláno na adresu, kterou žalobkyně uvedla v podané žádosti. Písemnost byla vrácena správnímu orgánu zpět, proto přistoupil správní orgán k osobnímu doručení písemnosti a žalobkyni bylo usnesení předáno dne 30.3.2010 osobně na pracovišti.

Spisovým materiálem je rovněž prokázáno, že advokát zaslal správnímu orgánu I. stupně oznámení o převzetí právního zastoupení a plnou moc ze dne 24.3.2010 prostřednictvím centrální elektronické podatelny Policejního prezidia dne 30.3.2010, tedy až po vyhlášení usnesení o zastavení řízení (24.3.2010), proto podle odvolacího orgánu nebylo možno žalobkyni v předchozím řízení považovat za právně zastoupenou ve smyslu ust. § 33 a násl. zákona č. 500/2004 Sb.

V daném případě pak žalobkyně nepředložila doklad potvrzující opožděné podání ani v rámci odvolacího řízení. Žalobkyně neuvedla žádné důvody pro pozdní podání. Při osobní návštěvě Inspektorátu cizinecké policie Příbram dne 17.3.2010 v doprovodu paní S. bylo ze strany žalobkyně sděleno, že o prodloužení pobytu zapomněla požádat. Správní orgán důvod opožděného podání nezpochybnil. Žalobkyně nebyla oprávněna podat žádost o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu, protože samotný předcházející pobyt byl ukončen uplynutím doby platnosti povolení dne 28.2.2010. Současně odvolací orgán zdůraznil, že žádost nebyla zamítnuta, o žádosti nebylo rozhodováno, ale správní řízení o ní bylo zastaveno. Správní orgán pak neprováděl dokazování, protože bylo správním orgánem zjištěno, že žalobkyně nebyla oprávněna k podání žádosti.

Žalobkyně v žalobě namítala, že rozhodnutí je v rozporu zejména s § 2, 3, 4, 27, 28, 34, 50, 64 odst. 2 a 68 zákona č. 500/2004 Sb. a s § 44a a 47 zákona č. 326/1999 Sb.

Měla za to, že odvolací správní orgán nedostatečně zjistil stav věci, čímž porušil ust. § 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo řádně doručeno právnímu zastupci žalobkyně, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani žalobou napadené rozhodnutí odvolacího orgánu nebylo doručeno manželu žalobkyně, odvolací orgán podle žalobkyně čerpá své závěry z částí spisového materiálu, o kterých nemá žalobkyně žádné povědomí a není vůbec jasné, jak tyto části spisového materiálu vznikly a z jakých důvodů nebyla účastníkům řízení dána před vydáním rozhodnutí možnost, aby se k těmto podkladům vyjádřili.

Podle žalobkyně jí správní orgán I. stupně nedal žádnou možnost, aby prokázala existenci důvodů dle § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ani aby doložila plnou moc udělenou paní S., která žádost dne 19.3.2010 podala.

Žalobkyně namítala, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům řízení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Ve vyjádření k žalobě se odvolací správní orgán zabýval námitkami žalobkyně, které uvedla ve své žalobě, a dospěl k závěru, že rozhodnutí správních orgánů v předmětné věci bylo vydáno v souladu s platnými právními normami České republiky, tedy zejména v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb. Odvolací orgán rovněž uvedl, že přestože zákon č. 326/1999 Sb. taxativně nevymezuje důvody, které lze považovat za důvody na vůli cizince nezávislémi, odvolací orgán měl za to, že takovým důvodem je okolnost, která omezila žadatele bez jeho zavinění – např. nemoc, hospitalizace, a neumožnila mu ve stanovené lhůtě cokoliv konat. V průběhu celého správního řízení nebyla žadatelkou sdělena žádná taková ani jiná skutečnost.

K dané věci odvolací správní orgán podotkl, že žalobkyně podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, které bylo dne 18.11.2010 vyhověno a od 6.12.2010 do 17.11.2011 má žalobkyně na území České republiky povolený dlouhodobý pobyt za požadovaným účelem.

Navrhl žalobu zamítnout.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty: žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ze dne 19.3.2010, kterou správní orgán obdržel dne 23.3.2010; usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Příbram ze dne 24.3.2010 č.j. CPPH-00700/CI-2010-66, jímž bylo zastaveno řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně, vč. dvou doručenek adresátů V. G. a Mgr. Pavla Čížinského, advokáta; odvolání žalobkyně ze dne 7.4.2010 a žalobou napadené rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.6.2010 č.j. CPR-5737-1/ČJ-2010-9CPR-C213. Ve správním spise se pak rovněž nacházejí úřední záznamy ze dne 23.3.2010, ze dne 30.3.2010 a ze dne 8.4.2010, oznámení o vypovězení plné moci a o převzetí právního zastoupení ze dne 29.3.2010 vč. plné moci udělené Mgr. Pavlu Čížinskému dne 24.3.2010.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud pak postupoval podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 120 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 120 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.

Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně.

Podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. usnesením se také zastaví řízení, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.

Podle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle ust. § 44 odst. 1 téhož zákona řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle ust. § 68 odst. 3 téhož zákona v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Shora citované ust. § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. v tehdy účinném znění tedy upravuje k podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dvě lhůty. První, řádná lhůta, plyne dle tohoto ustanovení od 120. dne před uplynutím platnosti stávajícího dlouhodobého pobytu a končí 14. den před uplynutím platnosti stávajícího dlouhodobého pobytu. Pro případ, že by v podání této žádosti cizinci zabránily na jeho vůli nezávislé důvody, může ji podat v dodatečné lhůtě tři dnů od odpadnutí této překážky.

V daném případě předchozí povolení žalobkyně k dlouhodobému pobytu zaniklo dne 28.2.2010. Z toho se podává, že posledním dnem lhůty k podání žádosti o prodloužení tohoto povolení byl den 14.2.2010 (neděle), resp. 15.2.2010. Žalobkyně však tuto svou žádost podala k poštovní přepravě až 19.3.2010, doručena byla správnímu orgánu I. stupně dne 23.3.2010. Aby taková žádost mohla být považována za podanou v dodatečné lhůtě, musel by být dán důvod na žalobkyni vůli nezávislý, který ji zabránil podat žádost do 15.2.2010 a tento důvod musel odpadnout nejpozději tři dny před podáním žádosti, tedy 16.3.2010.

Řízení o žádosti žalobkyně bylo nejprve usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 24.3.2010, č. j. CPPH-00700/CI-2010-66, zastaveno podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., neboť podle rozhodujícího správního orgánu žalobkyně žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podala v době, kdy k tomu nebyla oprávněna,

když předchozí její povolení k dlouhodobému pobytu měla platné do 28.2.2010 a předmětnou žádost správní orgán I. stupně obdržel 23.3.2010. Žádné konkrétní důvody, které jí v podání žádosti v řádné lhůtě zabránily, však neuvedla a to ani v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a koneckonců tyto důvody neuvedla ani v samotné žalobě proti žalobou napadenému rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.6.2010, č. j. CPR-5737-1/ČJ-2010-9CPR-C213, kterým bylo její odvolání zamítnuto a usnesení správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgán I. stupně jí nedal vůbec žádnou možnost, aby prokázala existenci důvodů dle § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. K této námitce soud konstatuje, že z předložené žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ze dne 19.3.2010, kterou správní orgán I. stupně obdržel dne 23.3.2010, je zřejmé jen to, že nebyla podána v řádné lhůtě. Měla-li tedy žalobkyně v úmyslu využít zákonné možnosti podat svou žádost ve lhůtě dodatečné, bylo na ní, aby tuto skutečnost výslovně uplatnila a tvrdila a současně doložila důvody na její vůli nezávislé, které jí v podání žádosti v řádné lhůtě zabránily. Nicméně žalobkyně tyto důvody nespecifikovala a nedoložila, ač je obecně přijímaným procesním pravidlem, že brání-li účastníkovi řízení v učinění určitého úkonu objektivní překážka, je právě na tomto účastníkovi, aby, jakmile takový důvod odpadne, sdělil tuto skutečnost správnímu orgánu a také ji prokázal, a to zároveň s tímto změškaným úkonem (srov. úpravu navrácení v předešlý stav dle § 41 zákona č. 500/2004 Sb.). Z § 47 odst. 1 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb. přitom neplyne, že by se v případě právě této lhůty měl uplatnit jiný postup (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.9.2013 č.j. 4 As 69/2013-44 dostupný na www.nssoud.cz). Dle názoru soudu správní orgány nebyly povinny vyzývat žalobkyni k označení důvodů na její vůli nezávislých, jež jí zabránily v podání žádosti v řádné lhůtě, ani k jejich prokázání.

Pokud pak jde o námitku, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo řádně doručeno právnímu zástupci žalobkyně, když skutečnost, že žalobkyně byla v řízení zastoupena, musela být správnímu orgánu zřejmá již z toho, že žádost byla podepsána zástupkyní žalobkyně, soud konstatuje, že ze žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky založené ve spise vyplývá, že tato se týká žalobkyně, účelem pobytu na území je sloučení rodiny, vyhotovena byla dne 19.3.2010. Podpis je nečitelný a pod ním je tiskacím písmem uvedeno zastoupení. Na obálce v levém předním rohu je uvedeno jméno N. S., s adresou J. D. 498, P., nicméně k přiložené žádosti žádná plná moc pro zástupce žalobkyně připojena není. Ve správním spise se pak také nalézá oznámení o vypovězení plné moci a o převzetí právního zastoupení ze dne 29.3.2010, v němž žalobkyně v zastoupení Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem, správnímu orgánu I. stupně sděluje, že vypověděla plnou moc, kterou udělila paní N. S., bytem J. D. 498, P.. a dále oznamuje převzetí právního zastoupení její osoby v dané věci Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem, plná moc ze dne 24.3.2010 udělená žalobkyní Mgr. Pavlu Čížinskému je součástí správního spisu. Předmětné oznámení bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno 30.3.2010, ve stejný den bylo doručeno žalobkyni prvoinstanční rozhodnutí, jak vyplývá z připojené doručenky založené ve správním spise. Dne 7.7.2010 pak žalobkyně prostřednictvím svého zástupce-advokáta proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala své odvolání, tedy na předmětné rozhodnutí kvalifikovaně reagovala, v něm mimo jiné uvedla, že dne 30.3.2010 jí v zaměstnání bylo předáno předmětné usnesení ze dne 24.3.2010. Ze správního spisu je pak zřejmé, že prvoinstanční rozhodnutí (usnesení) rovněž bylo doručeno dne 14.4.2010 zástupci žalobkyně Mgr. Pavlu Čížinskému, jak vyplývá z doručenky v něm založené. Odvolací správní orgán o podaném odvolání rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím až dne

21.6.2010. Nelze tudíž hovořit o tom, že by byla v předmětném řízení žalobkyně jakkoli zkrácena na svých právech a že by předmětné usnesení nebylo řádně doručeno.

Ohledně námitky žalobkyně, že jak prvoinstanční, tak druhoinstanční rozhodnutí nebylo doručeno také manželovi žalobkyně, který je ve smyslu ust. § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. účastníkem řízení, v dané věci má soud za to, že manžel žalobkyně nebyl předmětným usnesením o zastavení žádosti žalobkyně přímo dotčen ve svých právech nebo povinnostech, jak to vyžaduje ust. § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., které stanoví, že účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Žalobkyně také namítala, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům řízení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Smyslem uvedeného ustanovení správního řádu je, aby byla účastníku řízení dána možnost ve fázi „před vydáním rozhodnutí“, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci (srov. SJS 7 A 112/2002-36). Žalobní námitka žalobkyně není důvodná, když správní orgán v předmětné věci vlastně ani nepřistoupil ke shromažďování podkladů pro rozhodnutí a zjišťování skutečného stavu věci pro rozhodování o věci samé a řízení podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. z procesních důvodů zastavil.

V dané věci tedy správní orgány nezjišťovaly skutečný stav věci pro rozhodování o věci samé, když shledaly předmětnou žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podanou v době, kdy k tomu nebyla žalobkyně oprávněna. Proto také námitka žalobkyně ohledně údajných vyjádření paní S. ze dne 17.3.2010 není relevantní, když v dané věci bylo, jak uvedeno výše, předmětné řízení zastaveno.

Městský soud v Praze má tedy za to, že žádná z námitek žalobkyně není důvodná, a proto žalobu s ohledem na výše uvedené skutečnosti jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst.1 s.ř.s., neboť žalobkyně ve věci samé úspěch neměla a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. ledna 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová